

عنوان مقاله:

بازآفرینی هنرمندان دور ریختنی ها و نمود هویت ملی و فرهنگی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی هنرهای تجسمی و محیط زیست با رویکرد هنر بازیافت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

صدیقه سلمان - کارشناس ارشد ارتباط تصویری، دانشکده هنرهای زیبا؛ دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بازآفرینی دورریزها خود یک هنر محسوب میشود که با استفاده از خلاقیت در یک امر من جمله معماری، طراحی داخلی، مجسمه سازی، آثاری همچون نقاشی و کلاژ در نقاشی و ... میتواند به کار گرفته شود، چراکه دورریزهایی که همه روزه از اکثر خانه ها، کارخانه ها و ... بیرون ریخته و بلا استفاده در محیط های زندگی و در سطح شهر یا طبیعت رها می گردند، نه تنها در طول زمان موجب بروز نازیبایی در مناظر طبیعی و شهری و نیز محیط زندگی شهری و روستایی می شود، بلکه گاه به آلودگی های وسیع زیست محیطی منجر خواهد شد. بازآفرینی شهری به معنی نگرش و کنشی است جامع و مانع برای حل مشکلات شهری منطقه ی هدف عملیات که در نهایت به یک پیشرفت پایدار اقتصادی، کالبدی، اجتماعی و زیست محیطی خواهد انجامید. این مقاله در راستای بازآفرینی این دورریزها به منظور ارزش گذاری بر آموزش افراد میباید. از آنجا که هنری به اسم هنر زباله ای یا (junk art) از نیمه ی دوم قرن بیستم مطرح و پدیدار شد در میان هنرمندان معاصر در سطح جهانی بسیار عمومیت یافت. در ایران نیز ژانر طباطبایی و پرویز تناولی جزو اولین هنرمندان ایرانی بودند که برای خلق برخی از آثار خود از وسایل و اجسام دورریز استفاده کردند که تا آن زمان استفاده از این مواد معمول نبود. احمد نادعلیان نیز هنرمندی است که با دغدغه های زیست محیطی به هنر بازیافت پرداخته است. این هنر نه تنها به کم شدن زباله ها کمک میکند بلکه با توجه به نگاه ساخت این ابزار میتواند در هویت ملی و فرهنگی نیز نقش موثری را ایفا کند.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی خلاق، دورریزها، هویت ملی و فرهنگی، بازیافت، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1015049>

